

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2100/2023
13.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зорица Радосављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, Ватрогасне јединице у Бајиној Башти, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4761/22 од 21.02.2023. године, у седници одржаној 13.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4761/22 од 21.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4761/22 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу Судска јединица Бајина Башта П1 710/21 од 13.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу по основу неисплаћене накнаде за прековремени рад и на име пасивног дежурства – приправности за период од 20.10.2018. године до 20.10.2021. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате као у садржини тог става. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован приговор стварне ненадлежности првостепеног суда. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 54.253,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4761/22 од 21.02.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане плате по основу прековременог рада и приправности, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Осим тога, ревизијом се указује на ненадлежност суда у конкретном случају, што представља битну повреду одредаба парничног поступка, што није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку. Поред тога, наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у висини неисплаћених додатака на плату тужиоца (тужба ради новчаног потраживања) у овом спору поднета је 19.10.2021. године, а поднеском од 02.08.2022. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату износа од 51.313,20 динара, што чини вредност побијаног дела правноснажне пресуде, а што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић